

MAGYAR KURIR.

Indult Bétsből, Pénteken, November 2-dikán, 1852.

B é t s:

Ő Ts. K. Felsége Oct. 13-kán költ Kir. végzésében N. Msgú Almássy Jósef és Lánczy Jósef Urakat a' Fő Msgú Hétszemélyes Törvényszék Táblabíráját és Fő-Ispányokat valóságos belső titkos Tanácsosokká méltóztatott taksza fizetés elengedése mellett kegyelmesen kinevezni.

Ő Ts. K. Felsége Magyar Nemes-séggel méltóztatott kegyelmesen megajándékozni: Ts. Fischer Károly Urat Kassa Sz. K. város Fő Bíróját, és Ts. Mukits Simon Urat Szabadka Sz. K. város Fő Bíróját.

B e l g i u m:

Az egynehány nap óta kezdődött hadi készülétekre nézve a' Lynxnek ez az észrevétele: „Mit jelent a' fő szállásnak Brüsseltől, Lövenbe való általtétele? az a' 4. órai sebes mars? Vagy talán a' mi Kormányunk oldja fel a' tsumót, mellyet a' szövetséges Europa fel nem oldhatott? Ti békesség barátjai! nyugodjatok meg! Ti, a' függetlenségnek, és Nemzeti betsületnek oltalmazói! zabolázzátok meg örömtöket! Abban a' szempillantásban, mellyben a' Nemzet, a' félelemnek, és nyúl szívűségnek, s a' Kormányának tettét gyalazza, midőn ne-

hány hazafiaknak kiabálásai, a' Miniszterek tsendességét felzavarta, és megrezhettette, éppen akkor kezdenek hadimozgást, hogy energiával bírni láttassanak: — Előre a' főszállással! Meg kell a' sereget indítani; ilyen, s ehhez hasonló falatokat hánynak a' Cerberus elibe, hogy egynehány napra mégnyugtassák. A' Stabnak feje, a' főhadi Kormány parantsolatainak végrehajtója Lövenbe megy. Hát a' főhadi Kormányozó is oda megy? — Telyeséggel nem: az, szépen itthon ül, — vendégeket ad az idegeneknek, a' honnan a' hazafiak kizáratnak, noha az ebédek árát ők fizetik meg. A' Generalis kertjében sétál, veteményeit és virágait szemlélgeti, a' helyett, hogy a' tsatapiatzon kémlelődnék, a' mit pedig mint látszik, katonáinak megígért. Estaféta által esik tudtára seregének helyzete, és mozdulatja, s tsak mesziről osztogatja parantsolatjait. Miért? Azért mert a' seregnek mozdulása tsak egynehány parade gyakorlásokból, a' Generalis parantsolatjai pedig tsekély változásokból állanak, — mert mivel egy szóval, a' sereg előre nem halad, hanem kinek kinek tsak az van eszében, hogy magának télére puha ágyat vessen. Valóban, ha a' szárnyallo híreknek hitelt lehet adni, a' Belgáknak eszek ágakban sintsen, hogy kardot

rántsanak, és a' dolgot elrendeljék. Az ő mozgásoknak tzeljök tsak az, hogy helyet engedjenek a' Frantziáknak, kik határainkon ált akarnak rontani. Tsak azt akarnak, hogy a' mi seregünk kezét öszvetegye, 's a' ditső Juliusi színek megpillantására szélyel szaladjon. Igy kellene hát végződni a' Revolutió-
nak, a' nélkül, hogy tsak egyetlen egy kanótz is meggyújtatnék, — ezen a' módon kellene a' két egymástól elvált Királyságot megállapítani. De hát azt gondolják, hogy a' Hollandiai Király, — feltéven, hogy Szövetségesei egészen magára hagynák, tsak úgy elnezné, e' mit rajta véghez visznek, és nem verné vissza az igazságtalan megtámadókat, — minekutánna népének meggyőzhetetlen energiájában bizhat, továbbá, birtokának természetes védfalai vagynak, 's egyszóval elegendő eszközöket talál a' maga őttalmazására. 'S vallyon nem húzza e' magát vissza Frantzia Ország, mihelyest legkissebb ellentállást sejdít? Vallyon a' Frantzia Miniszterium, képes lesz e' egy Nemzet haragjának ellent állani, melly a' maga jussáért, és szabadságáért éjjel nappal talpon áll a' hartzra, 's verét hazájáért kiontani?

Oct. 17-kén a' külső dolgokra ügyelő Miniszter, Ő Felségének nevében, — a' Generál Status mind a' két Kamaráival közölte a' Diplomatikai munkálódásokat.

N a g y B r i t a n n i a.

A' Courier egy Hollandusnak ezen tzim alatt- Hollandia és Belgium következendő észreveteleit közli: En meg vagyok felöle győződve, hogy ha valaha az Angolyok elszenvednék, hogy a' Miniszterium igazságtalan plániát vegre hajtsa, 's Frantzia Országgal

a' levelet öszveszürje, Kormányunk, a' kikötőhelyeinkhez való közelítést úgy tekintené, mint nyilvánosságos ellenségeskedést, és kéntelen volna minden hatalmában lévő eszközökhöz nyúlni, hogy az igazságtalan megtámadókat visszaverje. Nem fogják ezentúl egy hajónak se megengedni a' Seldán felfelé való hajókázást, leszedik a' tonnákat, és minden más terhelket a' hajóról, és tsak az ágyúkat, és égőgolyóbisokat hagyják ott, Nekünk Flandriában, és Zelandiában többemberünk van 15,000-nél. Jaj annak a' hajónak, melly a' 20 órányira tartó, 's hadiágyúkkal meg rakott folyón valahol kiszáll! Ha talán a' Belgák támadnának meg, akkor tavainkat kieresztjük, 's áradásával Flandriát elborítjuk. Vége azután néked te régi, és gazdag Antverpia! Romjaid örök emlékei lesznek Belga háladatlanságának, 's frantzia hűségtelességnek. Az Orániai Hertzeg nagyon jól tudja tettét bölts tanítójának példáján alapítani. Ő Királysága esmeri Forres Vedrasunkat. Igaz, még sok áldozat kell, de tizszeres jutalom fogja azt követni. Mi jól tudjuk, hogy pénz kell a' háborúhoz, — az Országgon sekvő terhek igen nagyok, — majd elviselhetetlenek, de más részről azon szép szabadítóknak is keresztül látunk eszeken, kik az Országot elakerják nyomni. Azomban, a' mi derék seregünk mindenre van készűlve. Ez nekünk szükség esetében 30, vagy 40,000 fővel lesz segítségül. Tavaink, és folyóink, városaink, és tsatornaink, mind megannyi védoszlopok, mindenből fogunk tudni hasznót húzni. Midön Királyunk a' múlt esztendőben, vitéz, és hűséges katonáit pénz segedelemre felszöllította, keves hét alatt 84 milliom forint gyűlt össze szabad akarathból történt aláírás útján. A' kik kötelező leveleiket elakar-

ták adni, eladhatták 82 vagy 85 Cur-sus szerint. A' valódi hazafiságnak hasonló példájára még ma is lehet találni. Mindenik Hollandus megteszi, a' mi tőle kitelik, és semmi áldozattól sem retteg, a' mi a' Hazának oltárára szükséges. Őseinek példáját követvén, tekintint az egekre, 's a' Mindenhatótól engedelmet könyörög le azoknak számokra, kik Benne egész bizodalmodokat helyhezteszik. Nagyon sajnáljuk, hogy az Angolyok azokkal kötnek barátságot, kik minenkutánna ditsősségre való végyások bétölt, ellenségeskedéssel fogják a' jó tettet megjutalmaztatni. Majd akkor ezt hallják tollók kiabálni: „közös a' tenger!”

A' Guardián a' Hollandusok, és Belgák ügyében így szól: Mi azt tartjuk, hogy Angliának betsülete veszedelemben forog, ha tsak a' Hollandiai Királynak vissza nem adjuk azokat a' birtokokat, melyeket ő nekünk az előtt által engedett. Hami Hollandiát Provintziáitól megfosztjuk, a' midőn Demerarat, és a' Jóreménység fokát megtartjuk, akkor mi legvétkesebb kívántsíságot árulunk el, és Angliát tsalárd névvel bélyegezzük meg. Azért is Hazánkfiainak, és az Országbetsületének nevében, a' tzélba vett háborúnak ezenel ellene mondunk. Az Istenre kérjük a' Minisztereket, jól gondoljak meg, mit tselekesznék, minekelötte Európát egy közönséges háborúba keverik, minekelötte egy ágyút kisütnek, mellynek visszhangja meszsze határra elterjed, és minekelötte a' sokáig tüdő Chassé Generalist arra nem kénserítik, hogy az első flottának megjelenésével, Antverpiát hamuvá változtassa. Millyen irtóztató, és lelatsonyító dolog volna, ha Angoly vitézség a' Frantziáért szenvedne, — és ha An-

goly vér folyna tsak azért, hogy a' mi legnagyobb ellenségünknek birtoka szélesebbre kiterjesztessék. Vóltidő, mellyben Vellington győzött Soult-on, — most Soult szab törvényeket. Hát el kell e' ezt tőrni? Azomban, ha nyugodtan tekintünk Hollandia kikötőhelyeire, a' Londoni Kereskedőkkel úgy találjuk, hogy bizony az tsak ditselkedés, a' miért olyan nagy lármát tesznek. Vagy már Novemberben elakarják indítani a' hajössereget Hollandia felé? — Úgy de hiszen Spitzberg felé is tsak úgy indulhat. Tsak induljon akárhová! bátran mehet a' Seldára, — hát azután mi történik? Az első lövés, mellyet a' Citadellára irányoznak, egyszersmind jeladás Antverpia vesztére. A' tengeri expeditiót Hollandia semmibe se veszi, egy szárazon lévő pedig, közönséges háborút vonna maga után.

Az Albion Oct. 16. ról ugyan ezen tárgyról így vélekedik: A' Ministerialisok, kiknek jobb módjok van, mint magoknak a' Cabinét Minisztereinek, a' közönséges vélekedést kitapogatni, nagyon jól tudják, hogy az Angoly, és frantzia egyeesült hajösseregnek a' Hollandiai Király ellen tzelba vett megtámadása, a' Briittus nép előtt igen gyűlöletes. A' Kormánnyal öszveköttetésben lévő Ujságok azt se tudják, mit mondjanak erre a' dologra, 's onnan van, hogy szüntelen ellenkezésben vagynak egymással.

A' Morning-Post hiteles kütfőből állítja, hogy Sz. Jamesben tett határozások, olyanok, mellyektől Hollandiának nints mit félnie.

Ugyan az az Ujság Oct. 18. ról ezt közli: Ministerialis Journalok azt hirtelik, még pedig, a' mint látszik, hivatalos forrásból, hogy a' Conferentzia feltette légyen magában, melly

szerint a' vonakodó Hollandiai Királyt erővel is kényszerítendi, a' Londondonban hozott végzéseknél elfogadására. De mi nem hisszük, hogy a' Hollandiai kikötőhelyeken valamit sikerrel lehessen kezdeni, főképpen télen által, ha Angoly és Frantzia Országnak egész hadiereje is reá fordítatnék erre a' költséges, és haszontalan munkára. Azomban, akár mint sülye el a' próbatétel, meg kell vallani, hogy Hollandia kereskedésének tetemes kárt okozna. De itt, valamint minden háborúnál nem az a' kérdés, vallyon okoz e' kárt a' háború? mert az, a' háborúnak, mindenkori, és természetes következése mind a' két részre nézve, — hanem az, hogy ki vesz többet, 's vallyon a' háború által a' kérdés meg fog e' fejtetni, és a' békekesség helyre fog e' állani? Ha a' dólgot ebből a' szempontból vesszük, akkor nem látjuk által, hogy miért kellene Hollandiának megijedni az ellene tétett készületektől? Igaz hogy nem veheti vissza a' nagy sereget, 's hatalmas ellenzőivel a' tengeren nem birkozhatik meg: — de hiszen ő (Hollandia) azt nem is akarja megpróbálni, — hanem megpróbálja, a' mit véghezvinni képes lesz, — tudniillik, majd kirepíti Nagy Britannia kereskedőhajói felé, könnyű hajóit, mellyek gazdag prédával terendenek vissza, — 's noha ezt a' hadakozás módját Anglia is viszszozhalja, még is látni való, hogy ezen az úton Hollandia, Nagy Britannian győzedelmeskedni fog. Ha már háború üt ki, akkor bizonyosan toto corpore fognak hadakozni, — 's ha Frantzia, és Angoly Ország együvé áll, bizony Hollandia is meg fogja mutatni, hogy ő sints hatalmas pártfogók, és szövetségesegek nélkül.

A' Gardian a' Hollandusok ál-

lapotjában ekképen okoskodik. Nehány Tory lapok úgymond, a' Hollandusokat felszólítják, hogy magokat a' mi kívánságunknak ellene szegezzenek! És miért is ne szegeznék? — Mi ezen felszólítást ismételjük, és a' megsértetett Hollandiai Királynak egy szájjal kiáltjuk: ne hagyja magát! álljon ellent, míg tsak lehet, míg tsak egy fojtással marad. Mi ezt a' felszólítást, a' Hollandiai Királyhoz, nem tsak ő érette, hanem Nagy Britanniai betsületének fenntartása miatt is intézzük: mert a' Királynak ügye jó, és igazságos, de a' miénk elnyomáson fundáltatik, 's nem tiszta pizsoktól, következésképpen gyalázatunkra válik. Ugyan miért akar Anglia, nyakára több terhet vállalni, miért engedi magát kintsétől megfosztatni, miért siet vérét ontani egy olyan háborúban, mellyben nekünk semmi hasznunk, 's a' mellynek tzelja nem egyéb, hanem hogy Frantzia Országnak nagyravágyó politikáját elősegitse? — Akárki mit mondjon, az még is tagadhatatlan, hogy a' Belga Revolutió, Frantzia Országban vette eredetét. Ugyan az a' felekezet apolta azt, ugyan azok a' 3 napi hősök gerjesztették lángra, 's tsak Európának akkori feldúlt állapotja hozta azt valóságra. A' semmirekellők, és békételenek voltak indítói, kiket azután frantzia pénz, és befolyás segített, a' társaságnak józanabb, és tiszteletre méltó tagjain győzedelmeskedni. Ha Párisban véres zászlót nem hirtzoltak volna, akkor Brüsszelben sem kezdődött volna semmi. Frantzia Országnak nints jussa a' Hollandiai Királynak törvényeket szabni, vagy védköpenyegjét, annak (a' Hollandiai Királynak) fellázadt alattvalóira hajtani. Elég a' hozzá, Hollandiának függetlenné kell lenni, — tehát nem kell az ő régen elismert jussait bitangolni. — A' Selda,

Hollandiáé, — azé is volt mindenkor: a' világító tornyok, a' hajókázás, mindég Hollandus igazgatás alatt volt, és az ezek jó állapotban való megtartására szükséges költségeket, természetesen a' hajóktól kell megvenni: egy szóval, a' Seldának Hollandiához kell tartozni, mert különben ennek határa, nem volna óltalom alatt: igaz, hogy a' többi kereskedő Statusok szeretnek, különösen pedig Belgium, ha a' hajókázás felszabadíttatnék; — de az megint más kérdés, a' mit tsak költsönös egyetértés által lehet eldönteni. — Azomban, kár ezen, — szót is veszteni. Hogy a' Hollandusokat megakarják támadni, az olyan világos, mint a' nap az égen. A' frantzia Miniszterium Soulttal együtt vért szomjúhozik, 's szomját elakarja oltani. Frantzia Ország, Miniszteriumának tekintetét felakarja tartani, bár akármelley áron, ha az által Hollandiának virágzó mezeje elpusztíttatnék is. Ez az egész titok, mellyel Hollandiát fenyegetik. De Angliában egészen más indító okból akarnak háborút kezdeni. Itt Lord Palmers tonnak elkövetett hibáit akarják eltakarni. Ennek a' sérjűnának tévelygéseimiatt szállíttatik fel az Angoly nemzet, hogy hűséges Szövetségessét támadja meg, a' Kereskedést szakaszsa félbe, és az Ország fábrkáit tegye ki veszedelemnek. Hát azután, ilyen felszólítás ellen ne protestáljunk? De bizony protestálunk, ha tsak magunkra volnánk is hagyatva, mert akármilyen mérsékléssel intézze is a' derék Admirális a' dolgokat, még is tsakugyan esztelen háború lenne az, mellyben nints mit kapkodni a' borostyán után, melly a' Brittus hősnek sirkövét díszesítené. Hogy is volna különben? mikor nints helye a' boszszuállás kívánságának, 's egye-

dül tsak a' Revolutió maszлага boszszantja a' gyomrot.

Belgiumnak politikai állapotját a' Memorial ekképpen adja elő: Goblet Generalis, Sept. 17-kén a' külső dolgokra ügyelő Miniszterséget átalvette, 's azolta Belgium Miniszterium nélkül van. Mueleuaere Ur, mint Brüggei Gubernátor ismét dólghához lát, — Coghen, Raikem, és de Thex Urak pedig minden politikai Character nélkül maradtak, hogy az Igazgatásban útban ne álljanak. Ennél fogva, Belgium egy hónap óta különös állapotban van, — mint egy közép állapotot formál az Anarchia, és a' tulajdonképpen való Kormány között. Által látta a' Király, hogy ez így sokáig nem maradhat, hogy a' lakosokat meg kell nyugtatni a' Cabinetumok határozásaira nézve.

A' Courier Belge azt állítja, hogy a' Lüttichi Püspök (van Bommel) a' Királynéval öszvebeszélgetést tartott, 's ennek következtében halasztatott el a' Miniszterium megváltoztatása.

Antverpiából Oct. 19 ről írják: Tegnap ide sok puszkapor szállíttatott: szinte akkor tájban a' Citadellához is több hajók érkeztek meg előséggel. A' múlt éjjel nyugot felől kemény lövöldözés hallatszott, de még eddig nem tudják az okát. Sz. Marieben erőssen dólgoznak. Ma reggel Gentből könnyű lovasság érkezett ide, mellynek szándéka a' határok felé nygmülni.

T ö r ö k O r s z á g.

Konstántzinápoly Oct. 11-dikén. A' Nagyvezér ideérkezése új életet öntött a' fővárosbeli kormány min-

den ágaiba, a' mellyek különösen a' hadi dolgokat illetik. Ágyúk öntetnek, fegyverek és tábori eszközök szerzetnek össze. A' Portánál sűrűn tartatnak a' miniszteri tanácskozások a' Nagyvezér előlülése alatt. A' tsatahely felé utazó seregosztályok egymást érik. A' tengeri haditárban nyakra före készítettnek 20 kissebb nemű hadi hajók.

Ibrahim Basa Egyiptomi seregével elébb elébb nyomúl. Több helyek, minden ellentállás nélkül feladták magokat. Az Egyiptomiak a' mint látszik Cyprus szigetét is szándékoznak megtámadni.

A' fekete tengerről szomorú tudósítások jönnek, hol az aequinoctialis szélveszek sok hajót elsüllyesztettek: ezek közt egy ausztraiit, Ivancich kapitány alatt, két orosz, egy görög és több török hajót, a' rajtok voltak többnyire mind elveszték.

A' pestis Konstantinápolyban még mind eddig nagy pusztítást téssen.

Portugallia.

Dom Miguel személyesen megy a' táborba Oportóhoz; a' hol Sept. 29-kén seregéből 60 tiszt és 1000 közember esett el.

Hollandia.

A' Londoni Conferentzia ismét új békéltető feltételeket terjesztett a' Hollandiai Király eleibe, 's úgy reménylik, hogy a' szerént meg fog egyezni Belgiummal.

Elegyes Tudósítások.

Doyle Úr Oct. 14-kén Falmouth-ból Oportóba érkezett.

Liverpoolból írják, hogy ott Oct. 9-kén nagy szelek támadtak. Há-

rom hajó úgy el merült, hogy többé nyoma se látszott. Átaljában Angoly Újságok, egy idő óta majd minden nap hajótöresről tesznek említést.

Londonban azt beszélik, hogy a' Király vonakodott aláírni azon iróványt, melly Hollandia ellen teendő erőszakos intézeteket foglalja magában.

Nagy Britannianak több városaiban fogadtak, hogy a' tzeiba vett Selda Expeditió alkalmával egy lövés sem esik.

Párisban most nagy figyelmet gerjesztett egy — Berryer Úr ellen indított Per. A' Temps erre nézve ekképpen nyilatkoztatja ki magát: Berryer Deputatus Úr ellen indított Per, eltörülhetetlen motskot ragaszt a' Törvényszék évkönyvére. De hogy is ne? midőn titkon fogságba tételik, büntetést érdemlő vétekekkel vádoltatik, 's egynehány Politzia Agensnek tudósítása következesében Törvényszék elibejeztetik. A' Perfolyamatja alatt egy Politzia Spion, hamis tanút játszik. A' Királyi Ügyész hamis Vallatást terjeszt elő. Nem tsuda, hogy ilyen gyenge fundamentomon épült vád után, Berryer Úr szabaddá nyilatkoztatott ki.

Párisban Gróf d' Argout azon fundusból tett kiadásokat elő adta, melly a' Julusi Revolutióban elestek, és megsebesítették özvegyeinek számokra össze gyűlt. Ezen előadashból kitetszik, hogy akkor 588 személy esett el, mellyek közzül 92 en történetből ölettetek meg, a' nélkül, hogy hartzban részt vettek volna.

Orosz Országban, a' Kaukasusnak egy tsútsáról Aug. 25 dikén olyan iszonyú nagyságú hó-torlat esett le, hogy zuhanása az egész vidéken hallatszott, temérdek kösziklákat szaggatván le a' hegy oldalairól, éppen

egy Terek nevű folyó vízbe esett, mellynek folyását egy darabig elállította.

Bakaból jelentik, hogy Perziának Aderbidschán, és Ghilán nevű tartományaiban, a' Cholera tsak nem régiben egészen megszűnt.

Valter Scottnak, Abbotsford nevű Kastélyán, ennek hitelezői éppen osztolni akartak, midőn kislútt, hogy Scottnak hátra hagyott még eddig nyomtatatlan Románjai 21,000 font sterlinget érnek. A' hitelezőket tehát evvel akarják az elhúnytnak barátjai kielégíteni, ha egyébberánt az alkuban megegyeznek, 's akkor a' Kastély megmarad a' Scottfamiánál. — Londonban, Edinburghban, és Glasgowban aláírások gyűltek, 's ezen Város mindenikén egy egy oszlopot akarnak az írónak emelni.

A' Müncheneri pénzverő házban új tallérok verettettek. A' karikának körülírása ez: Otto Bajor Hertzeg, Görög Országnak első Királya. 1832. Az egyik oldalon a' Bajor Királynak képe látszik ezen körülírással: 1-ső Lajos Bajor Király.

A' Kasseli közönséges Ujság szerint, Brémán, Hamburgon, Hannoverán, Kasselen, és Braunschveigon keresztül egy vas útat akarnak készíteni.

Görögországban egy havírás fog kiadni ezen tízimmel: Görög Kurír, mellyben nagy befolyású emberek fognak dőlgezni, kiknek tzeljok leend, Bajor, és Görögország között az egyetértést fenntartani.

Egy Frantzia Ujság azt hírelti, hogy a' Braunschveigi Hertzeg

Orbéból, Frantzia Országba visszatért.

Párisi hírlapok szerint Peyronnet Ur Hámban megbetegedett.

Magyarország.

Tokaj. Oct. 17-kén. Örömnapokat ért a' múlt hónap 23 és 24-dikén Tarczalvárosa, ott tartatván Mélt. gos Széki Gróf Teleki Jósef Ts. Kir. arany-külsős, és Udvari Tanácsos 's a' t. mint a' Tisza mellyéki Ref. Ekkleziák Fő Curatora előlülése alatt Superintendialis gyűlés; mellyen 58 fiatal Papok szenteltettek fel. Tiszt. Kenyheczy Pál Tölcsvai Predikátor Urnak a' Papi méltóságról tartott szép 's fontos egyházi beszéde, az ifjú Papoknak szoros megvizsgálások, és második nap Fő Tiszt. Szathmáry Jósef Superintendens és Miskolczi első Predikátor Urnak a' Papi kötelességekről 'sterhekről tartott értekezése minden szívet meghatott, különösen pedig Fels. ifj. Királyunk megtartásáért a' mindenek Királyához emelt buzgó hálaérzetek a' sok különféle vallású, 's rendű gyülekezetet öröm könnyek hullatásra indították. Szembetűnő vala helybeli Plebános Fő Tiszt. Szepessy Aloiz Apát Ur barátsága; ki ugyan ez nap több ez innepies szertartásra egybegyűlt Papi és világi személyeket igaz magyar szívességgel megvendéglött.

Levél töredéke Erdélyből.

October 17-dikén 1832.

Múlt héten az Oláh Laposi havasokban két nap vadásztunk. Feles szám-mal valánk a' bányász Tiszt Urakkal együtt. Vadra sokra akadtunk, de né-

hány Vadász pajtás félelme miatt sokat elszalasztottunk. A' hartzmezőn maradt tsakúgyan két medve, 5 farkas, 4 őz, 9 róka. Elszalasztottunk rendre öt szép medvét. En löttem egyet 's két őzet. A' Medve bővebb magyarázatot érdemel, mert előttem egy ember élete megmentésével terült el.

Ez egy roppant állat volt, melyet a' legrégibb Láposi vadászok sem láttak Megmérven, 552 fontot nyomott. — Mindjárt első meglátására közel 80 puskás közzül tsupán heten maradtunk meg állásunkban, mi is három tsapatban egy mástól nagyon távol, a' többi merre lehetett nyargalt. — Nekem az állásban szomszédom Gáspár volt. Ez az én hűséges emberem, tölem 15 lépésre állott. Távol a' többiektől, egyedül ön mérészségünkre valánk hagyatva. A' nagy állatot két bátor kopó keményen sarkalta, 's az a' hajtók kurjongatásán, 's nevezetesen a' kopók tsaholásán szerfelett fellévén boszankodva — mérgét gyakori elbődülésével jelentette. Gáspáron túl ki akar törni a' hajtásból. Ez tudván, hogy az ő széléről már egy puskás sints, vissza térítése végett, eleibe lő, ámbár nagyon messzéről. Tzélját elérte. A' Medve egyszerre vissza szökött, 's egyenesen felém fogott sebesen. Szembe löni nem tartám tanátsosnak, oldalféjt akarám botsátani, hogy fültön löjjem. Mintegy 12 lépésnyire előttem egyszerre megfordul, meglátja Gáspárt, irtóztató dühösségbe jön! Két lábra áll, otsmány hangot ordít, miljet életemben soha sem hallottam. Elé borzasztja szö-

rét a' hátán 's szikrázó szemekkel egyenesen Gáspárnak hasít. — Állapotom irtóztató lett. Akár kit, de egy illy kedves emberemet mint Gáspárt halál körmei közt látni! elhatározva, dühös indulattal eleibe szököm. Elordítom magam. Kiállításomra a' Medve egyszerre meg áll, Gáspártól tsupán öt tölem nyoltz lépésnyire, félig felemelkedik. Riadásom a' szemközt lévő oldalba megakadván visszahangot ad, 's ő oda, nem réám néz. Azon pillanatba roppan a' puskám. Egészen felágaskodik, egy bádjadtt bődülést tesz, szemei elhalaványodnak, 's nagy erővel hanyatt bukik, — 's vergődések közt hengeredni kezd lefelé. Meg ragad így egy vastag fát, azon tartózkodva hosszason néz engem 's minden igyekezettel azon volt, hogy megölelhessen, 's megköszönhesse szívességemet. De már nem engedvén ereje innét is alább hengergett, ott pedig megfeküdt. Nekem a' puszka még mind pofámnál, a' második tsöbe bízva. Látván pedig neki rogytát, 's hangja mind inkább bádjadását, Gáspárt magamhoz intem, puskáinkat hevenyibe megtöltjük, 's feléje sietünk. Fejét elébb még szomorún lógatta, da mire megközelítettük már leszegte. — Szekerre rakók mi most a' roppant állatot, 's haza vele. — Egy golyóbis a' szíven ment keresztül 's kía' testén, egy posta a' szíven által az oldal tsontba meg állott, még két posta egytsontját zúzta egybe. Ijedve sem én sem Gáspár nem voltunk, tsak szerfelett megizzadtunk. — De az iljest tsak érezni leírni nem lehet.

(Fél árkus „SŐKEFÉLE“ LIII. Toldalékkal.)

Szerkesztető és Kiadó M á r t o n J ó ' s e f, Professor. (Landstrasse Nro 315.)

Nyomatató: Nemes Haykul Antal. (Obere Bäcker-Strasse Nro. 755.)